

"Presbyterorum ordinis" kezdetű dekrétum

A dekretum egyik része (2. fejezet, 9. sz.) a papok és világi hívők közötti kapcsolatról szól. Az Opus Deiben mindketten organikusan működnek össze.

2007.03.16.

9. Az újszövetség papjai, jóllehet az egyházi rend szentsége alapján az atya és a mester magasztos és szükséges feladatát végzik Isten népében és e nép javára, az összes

Krisztus-hívővel együtt az Úr tanítványai, s a meghívó Isten kegyelméből részesei az ő országának.lxxiii Mindazokkal, akik a keresztségben újjászülettek, a papok is testvérek a testvérek között,lxxiv mint Krisztus egy és ugyanazon testének tagjai, melynek építése mindenkire rábízott.lxxv

A papok tehát úgy töltsék be vezető tisztségüket, hogy ne a maguk javát keressék, hanem a Jézus Krisztusét,lxxvi fogjanak össze a világi hívőkkel, és egész magatartásukkal kövessék a Mester példáját, aki az emberek közé "nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak, és odaadja az életét váltságul sokakért". (Mt 20,28) Őszintén ismerjék el és segítsék érvényesülni a világi hívek méltóságát és az Egyház küldetésében nekik jutott sajátos szerepet. Vegyék komolyan azt a jogos szabadságot, mely az emberi

közösségben mindenkit megillet.
Szívesen hallgassák meg a világiakat,
testvéri megértéssel vegyék
figyelembe kívánságaikat, ismerjék
el a különféle szakterületeken
tapasztalatukat és illetékességüket,
hogy így, velük együtt képesek
legyenek fölismerni az idők jeleit.
Megvizsgálván a szellemeket, hogy
Istentől való-e, lxxvii a hit érzékével
fedezzék föl, örömmel ismerjék el és
gondosan ápolják a világi hívek
sokféle karizmáit, az egyszerűbbeket
épp úgy, mint a rendkívülieket. A
hívekben bőségben megtalálható
isten ajándékok között különös
figyelmet érdemelnek azok, melyek
által nem kevesen a magasabb lelki
élet felé vonzódnak. Ugyanígy
bizalommal ruházzanak hivatalokat
is a világi hívekre az Egyház
szolgálatában, teret és szabadságot
hagyva tevékenységüknek, sőt
megfelelő módon bátorítsák őket,
hogy kezdeményezzenek. lxxviii

A papok azért élnek a világiak között, hogy valamennyiüket elvezessék a szeretet egységére, "testvéri szeretettel szeretvén s tiszteletadásban megelőzván egymást" (*Róm 12,10*). Feladatuk tehát, hogy a különféle felfogásokat úgy hangolják össze, hogy a hívők közösségében senki ne érezze magát idegennek. A közjónak a püspök nevében védelmezői, ugyanakkor az igazság elszánt hirdetői, nehogy a tanítások minden szele magával sodorja a híveket.lxxix Külön törődjenek azokkal, akik a szentségek vételében, sőt talán a hitben is megfogyatkoztak; ne mulasszák el, hogy jó pásztorként keressék őket.

Az ökumenizmusról szóló utasításokatlxxx figyelembe véve, ne feledkezzenek meg azokról a testvéerekről, akik nincsenek velük teljes egyházi közösségben.

Azokat is rájuk bízottaknak
tekintsék, akik Krisztust nem ismerik
el megváltójuknak.

Maguk a Krisztus-hívők pedig
legyenek tudatában, hogy tartoznak
a papjaiknak, s ezért gyermeki
szeretettel kövessék őket mint
pásztorokat és atyákat; osztozzanak
gondjaikban, s amennyire lehet
imádsággal és tettekkel segítsék
papjaikat, hogy azok fölébe tudjanak
kerekedni a nehézségeknek és
feladataikat gyümölcsözőbben tudják
megoldani.